

ετῶ διτὶ μὲν οὖν ἡπιστατο τὴν έτερηριεπῆ νίκην τῆς μάχης· 10 Πατέντα, Ι'. Π. 362· σήμια τιθεται Τρύπεσσι, μάχης ἔτεραλκέα νίκην, σημεῖον διδοῦς (ὅ Ζεὺς) τοῖς Τρυποῖς διτὶ ἡ νίκη ἦται ἔτεροιχινής, δηλ. ὑπὲρ τῶν ἐνάντιων, Θ.171· ἀλλ', ἡ ίνα δὴ Δαναοῖσι πλάκης ἔτεραλκέα νίκην δῶς; ἡ ἵνα παράσχης τοῖς Ἀχαιοῖς νίκην ή νίκουσαν ὑπὲρ αὐτῶν; Η. 206· οὕτω καὶ ἄπει τῆς λέξεως μάχη, διδοῦν ἐτ.: αλκέα νίκην P. 627, Οδ. X. 236. οὕτως, ἐτ. "Αρης Δισγύλ. Πέρσ. 951 (Δυρ.). καὶ παρὰ μεταγενε. πεκαλόγονος, Ψευδο-Λουκ. Φιλόπατρ. 8, Αἰδ. παρὰ Σουνίδ. 2) ἐνεργ., δῆμος ἐτ., σῶμα ἀνδρῶν ἐφεδρικῶν οὐσίων εἰπεῖν, διπερ διδοῦ την ροπήν τῆς νίκης εἰς τὸ ἔτερον μέρος, δηλ. τὸ ἔχον χρείαν βοηθείας, Ιλ. Ο. 738· λύσις ἐτ. Νικ. Θρη. 2· σκάλοντα ποδῶν ἔτεραλκέα ταρσῷ. ΙΙ. κλίνων τὸ δέ μεν πρὸς τὸ ίδιον μέρος, δὲτ πρὸς τὸ ἔτερον, ἀμφιρροπο;. Δατ. ανερψ., μάχη Ἡρόδ. 9.103· καὶ οὕτως, ἔτεραλκέως ἀγωνίζεσθαι, απειρίτι Marte pugnare, ὁ αὐτ. 8.11· οὕτω, μόδου ἐτ. κλωγυροῦ, ποιητ. παρὰ Λουκ. ἐν Διτ' Τραγ. 31.—Η αὐτὴ ποικιλά ἐνοιῶνται φριξίνεται καὶ ἐν ἄλλοις συνθέτοις, πρβλ. ἔτεροιχινής, ἔτερορρεπής, ἔτερόρροπος, ἔτερήμερος. — Καθ' Ήσούχ.: ἔτεραλκέα νίκην ἔτεροχινή, ἔτερορρεπή. τὴν τοῖς προτέροις νευκηπεύοντας ἀλκήν περιποιουσάντα.

ἔτερ-άρεμός, ον. ἔχων διάφορον ἀρίθμον, ἔτεροριθμον δὲ (σχῆμα) εἰς ἀρίθμον ἀπό ἀρίθμον μετάβασις πρὸς διμώνυμον ἢ πρὸς σημαντινόν· ον ἀναγομένη, ώς .. τὰ παιδία πάλεις· Φοιδάμμων περὶ Σχημάτ. ἐν Ρήτορος Ζ. 8. σ. 503.

ἔτεραχθέν, = ἔτεροχινέων, κλίνων πρὸς τὸ ἔτερον μέρος, ἔτεραλκή, οἵον οἱ πόλιοι ἔτεροιχειτε λέγουσιν, διτὶ ἐπὶ τῶν υποζυγίων ἢ ἐφ' ὅτουσον διγηρμένοις ἄχθος ἐπὶ θάτερον βέηρο· Α. Β. 38. 24.

ἔτεραχθής, ἐσ. κλίνων πρὸς τὸ ἔτερον μέρος, ἔτερορρεπής, Κύριολ. Λ'. Αιτά. ιουλ. 7. σ. 222.

ἔτερ-εγκεφαλῶν ἡ -έων, πάσχω κατὰ τὸ ήμισιον τοῦ ἔγκεφαλου (πρβλ. ήμικρανία), παραφρονῶ, Ἀριστοφ. Ἀποσπ. 611. Κατὰ τὰ Α. Β. 37.18: ἔτερεγκεφαλέον: τὸ ἔγκεφαλον ἔτερον καὶ μὴ τὸν κατὰ φύσιν ἔχειν, ἡ ἐπειδὴ ὃ ἔγκεφαλος διμερῆς ἔστιν, εἰκός εἰρησθαί τὸ ἔτερεγκεφαλέον, οἴον τὸ μὴ ὀλόκληρον ἔχειν τὸν ἔγκεφαλον, ἀλλὰ τὸ ήμισιον.

ἔτερειδής, ἐσ., = ἔτεροειδής. Νικ. Ἀλεξιφ. 84.

ἔτερηρμετρία, ἡ, τὸ ζῆν θέρετρον παρὰ ημέραν, διάφ. γραφή παρὰ Φύων (2.189). αντί ἔτερηρμετρος ζωῆ.

ἔτερ-ήμερος, ον. ὁ ἡμέραν παρ' ἡμέραν (ζῶν), περὶ τῶν Διοσκούρων, ἀλλοτε μὲν (ζῶσα) ἔτερημεροι, ἀλλοτε δὲ ὁ αὐτε τεθνάσιν Οδ. Α. 303, πρβλ. Φίλωνα 2. 189· δὲτ διατείποντος πυρετοῦ, Ορρ. Λιθ. 627. — Επιρρ. ἔτερημέρως Ν. Χων. σ. 596. 2, ἔκδ. Β.

ἔτερηρης, εσ. (*δρω) = διμφήρης. Μάξιμ. π. Καταρχ. 165. ἔτερηρη, Επικ. δοτ. θηλ. τοῦ ἔτερος.

ἔτερο-, ὁς πρῶτον συνθετικόν, τὸ Κόντου Φιλολογ. Ποικιλα ἐν Ἀθηνᾶς τόμ. Α', σ. 185 καὶ ἀλλ.

ἔτεροδρέσια, ἡ, τὸ βαρύνειν πρὸς τὸ ἔτερον μέρος, Ήσούχ. ἐν λ. καταπρασκηδίαις. — ἔτερο-θάρης, ἐσ. βαρύνιν πρὸς τὸ ἔτερον μέρος, Εύστ. 1316. 26.

ἔτεροδουλία, ἡ, μεταβολὴ γνώμης, Κύριολ. Λ'. ΙV. 860D: — ἔτερο-θουλος, ον. ὁ ἔτερον βουλὴ ἡ γνώμην ἔχων, Μάξιμ. Όρων. τ. 2. σ. 13E, 23D.

ἔτερογχυμία, ἡ, τὸ συνάψαι ἔτερον γάμον, Τέλτι. εἰς Δυνόφρ. 1317.

ἔτερο-γάστριος, ον. ὁ ἐξ ἑτέρας γχο-ρός, ἐτ. ἄλλης μητρός, ἀ-θηλε, τῷ διμογάστρεος, Σχόλ. εἰς Ήσ. Ήργ. κ. Ημ. 347.

ἔτερογενέων, εἴμαι ἔτερον γένους, ἀνήκω εἰς ἄλλο εἶδος, Νικομ. Ἀρ. Πίσσαγ.

ἔτερο-γενής, ἐσ., ἔτερον γένους, τὰ ἐτ., ἐπὶ ζώων, Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ιστ. 18.1, π. Ζ. Γεν.1.18. 24. ΙΙ. τὰ ἐτ., παρὰ γραμ., ὄντα μέταβαλοντα τὸ γένος αὐτῶν, ώς δάκτυλος, δάκτυλα κτλ., κατὰ πρῶτον τοις ἐτ., Ἀριστ. Κατηγ. 3. 2. — Επιρρ. -νών, Σέξτ. Εμπ. π. Μ. 7. 361.

ἔτερο-γλαυκος, ον, ἔχων τὸν ἔτερον ὄρθιαλμὸν γλαυκόν, Ἀριστ. π. Ζ. Γεν. 5.1, 18.

ἔτερο-γλωσσος, Ἀττ. -τεος, ον. ὁ λαλῶν ἔτεραν, δηλ. ξένη γλώσσαν, Κενόγλωσσος, Ποιόν. 24. 9. 5, Σιράδ. 333· ἐν έτερογρ. ωσσοις καὶ ἐν χειλεσιν ἔτεροις λαλήσων τῷ λαζησῷ τῷ λαζησῷ τούτῳ, διτὶ ἔτερογλώσσων καὶ διτὶ ξένων χειλίων, θάτι λαζήσων πρὸς τὸν λαζησόντον, πρός Κορινθ. Α'. Επιστ. κ. ιδ', 21. — Επιρρ. -ώσσως, Ήσ. Χων. τ. 3. σ. 234· ἀντίθετ. τῷ διμογλωσσος.

ἔτερο-γνάθος, ἡ, ξένων τὴν μίαν γλώσσαν αἰτησοτέρων τῆς ἄλλης, Πτοτ. Σεν. Ιππ. 1. 9., 3. 5., 6. 9. — Καθ' Ήσούχ.: ἔτερόγναθος· ακιρόστορος, ἀπειθής, ἐπὶ τῶν ίππων, κατὰ δὲ τὸν Φάτωνον ἔτερόγναθος, ἡ ἀπειθής ἡ ἀπλεκτος καὶ αἰρετοεστας ταῖς γνάθοις ἐσθίων..

ἔτερογνωμονέων, ἔχων ἔτεραν γνώμην, Εύλογ. ἐν Φωτ. Βιβλ. 2.3. 37.

ἔτερογνωμος, ον, ὁ ἔχων διζέσσον, γνώμην, Διδ. Α'. 805C, πρβλ. ἔτερογνωμων. — Επιρρ. ἔτερογνωμως Διδ. Α'. 461A.

ἔτερογνωμοσύνη, ἡ, διαφορὰ γνώμης, Ἰωσήπ. Ἰουδ. Ἀρχ.

10.11.7.

ἔτερο-γνώμων, ον, ἔχων διάφορον γνώμην, ἔτερογνωμως, Κλήμ.

Ρώμ. 1. 11, Συνέσ. 1068A, Κύριλλ. Αλ. 368A.

ἔτερο-γνος, ον, = ἔτερογνωμης, Ἰππιατρ. σ. 11, Ήσούχ.

ἀμφίσγονος.

ἔτερο-δέσποτος, ον, ὁ ἀνήκων εἰς ἔτερον δεσπότην ἢ κύριον, πρόσθατον ἔτεροδέσποτον Τεθδ. Στοιδ. σ. 206A.

ἔτερο-διδαχτος, ον, δεδομένος ύψος ἔτερου, τὸ αὐτοφυὲς

κρείττον τοῦ ἔτεροδιδάκτου Όλυμπιοδ. ἐν Πλάτ. Ἀλκ. σ. 11.

ἔτεροδιδασκαλέων, διδάσκων ἔτερας διδασκαλίας, οὐχὶ τὰς ὄρ-

θάς, πρὸς Τιμόθ. Α'. Επιστ. κ. α', 3, Ἰγνάτ. 721B, κλ. — ἔτερο-

διδασκαλίας, δι, δὲτερα καὶ οὐχὶ τὰς ἀληθηδη διδασκαλων, αἰρ-

τικός, Εύτ. Έκκλ. Ιστ. 3. 32.

ἔτεροδιδάσκων, ἔχων ἔτερον δοτασιν, δόξαν είναι ψευδη τὸ

ἔτεροδιδάσκων Πλάτ. Θεατ. 190E. — Παρ' Έκκλ., είμαι ἔτερόδι-

δας, αἰρετικός, Ἰγνάτ. 712B, Εύσεβ. II. 497A.

ἔτεροδιδάκτης, ἡ, τὸ ὑπολαμβάνειν ἐν πρᾶγμα ἀντὶ ἔτερου, πλάνη

γνώμων: (πρόβ. διλλοδιδάκτης), Πλάτ. Θεατ. 193D. — Παρὰ τοις;

Σχημάτ. τὸν είναι τὶς ἔτερόδιδας, αἰρετικός, Ἰγνάτ. 669A, Εύσεβ.

2. 708B, Αθνά. 1. 469C, 549B, Ἐπιφάν. I. 173A, 180C.

ἔτεροδιδόξος, ον, ὁ ἔχων διάφορον δόξαν, διάφορον γνώμην,

ἀντὶ τῶν διμόδιδοξος, Λουκ. 2: — ἐντεύθεν, 2) πρε-

σθενών ἀλλο παρὰ τὸ ὄρθον, ἀκολουθῶν πλάνην, αἰτίθετ. τῷ διθό-

δοξος. Αρρ. Βεντίκ. 2. 9, 19, Ιωσήπ. Ιουδ. Πόλ. 2. 8. 5. — Παρ'

Έκκλ., αἰρετικός, Κλήμ. Αλ. I. 1176B, II. 457A, Ιππόλιτ. 617A,

868A, Πρωτ. I. 261A, 1284C, κλ. — Επιρρ. -ξωδης, Χατάρης, Φιλόστρ. 559.

ἔτερο-δύναμος, ον, διωρόδον γνώμην, Εύτ. Πονημάτ. 345.

ἔτερο-εύναμος, ον, διωρόδον δυνάμεως, τὸ ἐτ., διαρροή δυ-

νάμεως, Εύτ. Ιστ. 2. 17, 25, Πλούτ. 2. 894A. — ἔτεροειδεῖται,

ἡ, ἔτερον είδος, Θεολ. Αρ. σ. 8.

ἔτερο-ζηλος, ον, ηλωτής ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς μέρους, κλίνων πρὸς

τὸ ἔτερον μέρος, ἐπὶ τὴν ροπήν πλάταγγος, Εύτ. Πονημάτ. 345.

35. — Επιρρ. ἔτεροζήλως, ουχὶ δικαίων, Εύτ. Θ. 544.

III. ηλωτής ἔτερον ἔργον, Ανθ. Π. 11. 216.

ἔτεροζηγύη, είμαι ἔτερόδυνος γένος, μετ' ἀνίσου δυνά-

μεως, ἐπὶ ἀρτρώσαντα βοῶν, Απόλλων. Λεξ. ἐν λ. Ισοφόρος:

μεταρ. μετὰ δοτ., μη γινεσθε ἔτεροζηγούντες ἀπίστοις μὴ διοριζετε μὲ τοὺς απίστοις, μη ἀναμιγνύεσθε μὲ αυτοὺς, πρὸς Κρι-

ων. Β'. Επιστ. σ. 14, 1, πρ. Επερρόζηγος.

ἔτεροζηγησης, εως, ἡ, διαρωνία, Νικήτ. 376D: ἀλλὰ ἔτερο-

ζηγία, η, κλίσις, ροπή πρὸς τὸ ἔτερον μέρος, ἐπὶ τῆς πλάταγγος, Σχόλ. εἰς Λουκ. Λεξιφ. 3.

ἔτεροζηγος, ον, έτερον εἶδον, ἔτεροειδής, τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύεις ἔτεροζηγύ, δὲν θὰ κάμης τὰ κτήνη σου νὰ βα-
τεύνονται μὲ ἔτεροειδή κτήνη, Εβδ. (Λευτ. ΙΘ', 19, πρ). Δευτ. ΚΒ', 10), επουτέστιν, σύ δωσεις ἵππον θήλειαν δῶν τοῦ μιγῆναις αύτην καὶ ἀνάπταις. Κύριλλ.: παρὰ τοῖς γραμμ., ὁ κλίνωμένος κατὰ διάφορον κλίσιν, Εύστ. ΙΙ'. 235· οὐτοίς, ἐπίρρ. -γως, ἔτεροριθμί-

τωτῶν εποντέστιν, διαρρόης. Πρόκλ. Εύτ. Σημ. 1. 216· πρβλ. μο-

νών. Δ. 10. 348. — Καθ' Ήσούχ.: ἔτεροζηγοι: οι μη συγκοῦντες.

ἔτερο-ζεξ, ίγος, δ, ή, ἐξεγένεος μόνος εἰς τὸν ζηγόν. ἔτερον συντρόφου του. μεταρ., μήτε τὴν πόλιν ἔτεροζηγα περι-
τεῖται γεγενητείην Ιων. παρο τὸ Πλούτ. Εν. Κίμ. 16· πρβλ. μο-

νών. Δ. 5. 148.

ἔτεροζημερος = ἔτερομερος, Τατιαν. 728C.

ἔτεροθιαλής, έσ., οὐλλων ἐπὶ τοῦ ἔτερου μέρους, ἐπὶ τέκνων τοῦ αὐτοῦ μὲ πατρός; ἀλλ' ἐπὶ διαφορών μητρέων, δηλ. ἐπὶ τέκνων μη

μηματηρίων, Εύστ. ΙΙ'. 1283, 2, Κ. Μανασσ. Χρο. 644C, Γεωργ. Πλαγημ. Μηχ. Ηλα. σ. 197B, Αρμενόπον. 5. 9, 19 κ. ἀλλ., ἀντίθ. τοῦ διμοφιθαλής. — Ιδε Κόντου Φιλολογ. Ποικιλα ἐν Αθηνᾶς τ. Α', σ. 23.

ἔτερο-θελής, έσ., ξένων ἐ-έργου θελητην, Δαμακεσκηνός, μημονεύε-

ται ἐν τῷ Θησαυρῷ Στερ. ἀνεύ παραπομπῆς.

ἔτερο-θηκτος, ον, ηκονημένος ἐπὶ τοῦ ἔτερου μέρους, Νικήτ. Χρον. 171C.

ἔτερο-θηρησκος, ον, ἀλλόθηρησκος, μεταγενεν.

ἔτερο-θροος, ον, ἀλλόθροος, ξενόγλωσσος, ξένος, Νόνν. Δ. 2. 172.

συνηρ-θρους, ον, Κύριλλ. κατὰ Ιουλιαν. 4. σ. 147.

ἔτεροτοίστοις, α, ον, Επιστ.-θεος, η, ον, Διον. Π. 1180: — ἀλ-

λοτες, διάφορος, το εἶδος, Ηρόδ. 1. 99. 2. 35., 4. 62· ἐτ. Η..

Ιππ. π. Αρχ. Ιητρ.10· έτ. τινὸς αὐτόθι: 11· ἀσων/θη, παρβίδος,

ο αὐτ. ἐν τῷ π. Διατ. Η'. 384· — Η. Ιητρ. -οιως, Ιηπ. π. Διατ.

ΟΕ. 390.